

**Nový rok 2008 v pohodě a ve zdraví
všem čtenářům „Kanadských Listů“
přejí manželé Mirko a Jana Janečkovi.**

Polský válečný veterán a kreslíř Al.Frackowski zachytil na této vánoční gratulaci nejen tradiční náladu, ale i kousek Prahy a symbolický pomník třem čs.velikánům: TGM,dr.E.Benešovi a gen. Milanu R.Štefánikovi, který stál na původním kanadském Masaryktownu. Pamětníkům možná chybí stěna růží po obou stranách pomníku a 6 mohutných líp, pojmenovaných po čs.generálech Vlastovi a Goliánovi, Vojtovi Benešovi a jugoslávském králi Petrovi II./Plánovalo se poctit podobným způsobem Matúše Pavlíka a Gustava Přístupu, ale k samotné ceremonii z různých důvodů nedošlo./ Život jde dál a přejeme dnešnímu vedení MMI zdar.

Canadian Citizenship Court, Mississauga, 2.October 2007: this team congratulated 98 new Canadian citizens from 24 different places. From left: Mirko /Mike/ Janeček in full Scout uniform/reminding people about the 100th anniversary of World Scouting/, a Police cadet, representing Peel Regional Police, a lady from Vysoké Mýto /just became a Canadian citizen/, Citizenship Judge Saleem Akhtar /handled the ceremony very well/ and Clerk of the Citizenship Court Ms.Donna Reid-Montcrieffe. For all new Canadian citizens it was an event, they will never forget. Many came from countries in turmoil and found a safe country and peace. Citizenship Court in Mississauga has the highest number of sessions per year in Canada for obvious

**České oběti nacismu dostaly z
Rakouska a Německa 260 milionů
eur**

České oběti nacismu dostaly z Německa odškodnění ve výši 230 milionů eur (6,5 miliardy) a z Rakouska zhruba 30 milionů eur (840 milionů korun), celkem tedy kolem 260 milionů eur (přes 7,3 miliardy korun). Uvádí to materiál o ukončení výplat obětem nucených prací a jiného nacistického bezpráví, který vláde předkládá ministerstvo zahraničí. Ministr zahraničí Karel Schwarzenberg v Černínském paláci poděkoval lidem, kteří se aktivně podíleli na jednání o odškodnění.

reasons:the city is growing and is the 6th largest city in this country. Job opportunities are here and the taxes are lower. Personal note: I will always remember Citizenship Judge J.Cory,who gave me the Certificate in 1956,and among my friends were Citizenship Judges Irena Ungarova and Kamal Akbarali. MJ

2007

This year was hectic as we bravely entered the 41st year of publishing "Kanadské Listy"/Canadian Pages/. Sadly enough we lost Can.Government subsidy,because we do not carry ads to make money. On January 1st Levee we met new Councillor C.Parrish and new Chief of Police. Private celebration of my 80th birthday with Jana was nice,but the one in a church in Toronto very sad.Met the new Czech Gen.Consul in Masaryktown and was impressed. The model of best Canadian fighter plane ARROW attracted many people during Open House.We renewed effort to have a Canadian postage stamp to mark R.Wallenberg's death in Soviet prison 60 years ago.A lawyer of Swedish origin started Last Will etc. Met people running CAPASSAUGA 2007. During sessions with Scouts in Cooksville spoke about 100th anniversary of World Scouting and my work as exulant for 42 years. It was news to them that scouting was banned in Czechoslovakia three times since 1939. Helped a Scotia bank branch to raise money for United Appeal.Counted 240 tulips around the house. Attended opening of huge Terminal 1 at the Toronto airport and reminded the top men that I started in the original hut in 1961. When the grass was kneehigh,asked a friend to help. Tried excellent gulash at Začals. Jana attended her highschool class reunion in Roztoky and was clearly "Top Girl" /best looking?/. Jana returned in July and took charge.On 22.7.we celebrated with Czech soccer team/under 20/ 2nd place in World competition.Found out what they serve in a Golden Griddle restaurant. Discovered gigantic Roses of Sharon in our area. Completed flower boxes in front of my chiropractor's office and met Paul Maurice, the Head Coach of Toronto Maple Leafs. Welcomed visitors: Dolinay family,prof.J.Kmenta with his charming wife and 3 professors from University of Defence in Brno. Attended charming wedding of Catherine A.Zacal /viz inserát na str.2/. Jana and I survived dinner at Mandarin's,as guests of Col.F.Vilím. Took part in a ceremony at Can.Citizenship Court. Met former Port Credit Works Commissioner John Holland with wife. Worked diligently on No.11-12/07 of our paper.Will fly to Prague in December, to celebrate Christmas with my family there. Mike+Jana.

Sto let světového skautingu

STANISLAV BALÍK

Bylo to příjemné překvapení, když v polovině minulého týdne z mnoha sdělovacích prostředků zněly zprávy, že skauti slaví sto let své existence. Zatímco před deseti lety mluvila média o mrtvém hnutí, reportáž o úsvitu druhého století skautingu zařadily do hlavních zpráv všechny tři televizní stanice. Jedna byla dokonce se svým štábem přítomna za ranního úsvitu na Sněžce, kde, stejně jako na téměř dvou stovkách dalších našich kopců a tisících zahraničních, vítaly miliony mladých i starších lidí druhé století skautingu. Radiožurnál zařadil do

svého vysílání dokonce pravidelné ranní zprávy z jamboree - celosvětového srazu skautů a skautek, které probíhá v Anglii.

Čím to, že je najednou tolik prostoru věnováno něčemu zdánlivě tak banálnímu, jako je sto let trvání výchovného hnutí? Je by okurková sezona? Anebo někomu došlo, že by ve zprávách mohlo mít místo i něco jiného než drastické záběry z havárie na DI či návody na krádeže kdečeho? Nejspíš za tím stojí kombinace obojího. Přesto: díky za to.

Třeba si působením takových zpráv uvědomíme, jak nesamozřejmé je působení skautských - či skautingu blízkých - dětských výchovných organizací. V kterých pěti státech světa myslíte, že dnes není skauting povolen? V Číně, KLDR, Vietnamu, Barma a na Kubě. Proč? Ze stejných důvodů, jako byl u nás

zakázán v letech 1950-1968 a 1970-1989. Když totiž před sto lety a pár dní - přesně prvního srpna 1907 - zatroubil britský generál Robert Baden-Powell na zvířecí roh, možná ani netušil, co všechno způsobí. Toto jeho zatroubení lze snad přirovnat pouze k mýtu opředěnému výstřelu z Aurory o deset let později.

Zatímco ale na Auroře zvonily hrany životům desítek milionů a svobodě miliard lidí, na ostrově Brownsea, kde pobýval Baden-Powell, se odehrávalo něco jiného. Začal první skautský tábor na světě a spolu s ním se rozpoutala hotová revoluce ve výchově mladých lidí. Začalo se dbát na Komenického myšlenku o přirozenosti výchovy. Mladí lidé začali být lákavými prostředky vedení k tomu, že stojí za to žít ve svobodě, pravdě, přátelství.

Ale běžte, kampak v dnešní době době s takovouhle vete-

ší, pomyslí si někdo. Dnes je zapotřebí především mít ostré lokty a nebát se lhát, krást a podvádět, doplní druhý. Jistě - i tak lze prožít život, a snad i život pohodlný. Nechtěl bych se ale na konci takového života ohlížet za sebe.

A tak ještě jednou - díky vám, média, za zprávy o skautingu. Třeba způsobí to, že až v září budou rodiče zvažovat, dají-li své dítě do jazykovky, na flétnu, keramiku či tancování, zbudě jim ještě prostor pro "obyčejnou" dětskou organizaci, ať už skautskou, tábornickou či jinou. Děti se tam učí zdánlivě jednoduchou věc - jak dobře žít.

A taky díky za to, že jste se svými kamerami nebyla na Králickém Sněžníku. Vůbec jste mi tam, v září vycházejícího slunce, nechyběla.

27-13/07
Autor působí v Centru
pro studium demokracie a kultury

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová.
Tel.: /905/ 278 - 4116.
E-mail: mirko388@allstream.net

Články, objednávky inzerátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.
List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ... \$ 20:00
USA ... \$ 28:00
Zámorí, letecky ... \$ 30:00

Sdělení čtenářům v ČR: Dobrovolně
předplatné lze poslat na adresu:
Renáta Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy,
(tel. po 17 hod. 233 910 340 nebo
e-mail r.kolarova@centrum.cz)

Sdělení čtenářům na Slovensku:

Dobrovolně předplatné lze poslat poštovní
poukázkou typu „C“ nebo v hotovosti
na adresu:
Jaroslav Kašík, „Kanadské Listy“,
Kalinčiakova 23, 917 01 Trnava.

Když se v roce 1980 konal v Torontě Sokolský slet, účastnila se ho také tato skupina obětavců z Montreálu. Jednota držela pohromadě i když hrozilo odloučení Quebecu od Kanady. Odbočka Čs. obce legionářské byla poměrně aktivní, když žili např. gen. Václav Vlček, F. Šnábl, J. Vohryzek, Hana Voglová a j. Aktivní pplk. František Vilím-Winternitz se přestěhoval do Ontária a v Montreálu zůstal J. Van Toch. V poslední době je nejaktivnější Klub seniorů, který vede Rose Reichmanová. Stále se drží odbočka Českého a Slovenského sdružení, díky Emě Košacké. K Misii sv. Václava se hlásí slušný počet krajanů. Jo-

(905) 823-4844

Dr. George F. Zagal
Dr. Catherine A. Zagal
Dentists

1096 Feeley Court
Mississauga (Clarkson), Ontario L5J 4S5

sef Maxant dal do kupy nový team kolem Hostýna. Největší zásluhu o aktivitu mezi krajany má měsíční „Montrealský Věstník“, který rediguje obětavě Alena Martinů, 5080 Glencairn Ave., Montreal, Que. H3W 2B4. Tel./514/484-6177. Jen tak dál!

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Velkou prodejnu aut v Newmarketu, Ont. má krajan Pavel Sadloň. -- Nová věž v Dubai má 512 m; torontská CN Tower 553 m. -- L. Novotný z CZECHINVEST plánuje budoucí zájezdy českých kult. skupin do Kanady. Navštíví i menší skupiny krajanů. -- Polešovic J. Janík přežil v Montreálu oslavy svých 80. narozenin a 50. výročí svatby. -- Hrabě Harry Dobrzensky, rezident Vancouveru a býv. pán na Potštejně, se už dlouho neozval. Máme o něho starost. -- Oznámka: Staňa Gregorová, 53, psychologka, osamělá, nekuřačka, bv si ráda dopisovala s krajanem do 70ti. Adresa: Staňa Gregor, Rosenstr. 3, 8152

Glatbrugg, Switzerland. -- V Montreálu se záhadně rozšířila zpráva, že krajanka E. Delafieldová-Němcová měla 100 let. Je to vdova po Františku Němcovi, který byl čs. velvyslancem v Kanadě do února 1948. S tou stovkou to ale pravda nebyla; A. Fogl nám zjistil, že se narodila 6.3. 1910. -- MUDr. E. Kosinka má novou adresu: 209-450 B Scarb. Golf Club Rd., Toronto, Ont. M1G 3V7. Tel./416/ 431-3919. -- Věra a "Staršina" Zavoralovi se se vrátili z delšího pobytu v ČR do Burnaby, BC. -- "Národní den" budou slavit na čs. velvyslanectví v Ottawě 16.11.07. -- Zajímavý "Nový den" má adresu: c/o M. Jelinowicz, 505-150 Dowling Ave., Toronto, Ont. M6K 3A8. -- V Peterborough, Ont. je originální Can. Canoe Museum. Kurátor: James Raffan. -- Vyšla kniha "Jan Rubeš-A Man of Many Talents". -- V Torontě zemřel znamenitý herec Bohuslav Máca. -- "Dobrý Den" vychází v Kitcheneru, Ont. pod patronací pobočky ČS. sdružení. Eva Kratochvílová je hlavní redaktorkou a v red. radě je Jiří Kořistka. Ten nám sdělil, že známá krajanka Milada Bačkovská oslavila "100". -- R. Maštálýř napsal z BC, že budoucnost Sokola je v dětech. -- Dr. Jiří Krupička má adresu: 611-11148 84Av. NW, Edmonton, AB T6G 0V8.

Sdělení redakce:
Váženému čtenářstvu se na vědomost dává, že "KL" budeme vydávat do konce roku 2008. Připomínky k placení předplatného /i dobrovolného/ budeme posílat v č. 1-2/2008. Ten rok nám dovolí srovnat archív a plně je využít v "KL". MJ

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Nejnovější české bestsellery,

(Viewegh, Ulč, Kuras, Frybová, Legátová, Hólová ...)
politické, historické i romantické romány, dětské knihy, kuchařky,
detektivky i biografie ... 100 různých CD (hudba, pohádky, milované slovo), naučné i zábavné
CDROM, filmy na DVD, křizovky, slovníky, učebnice, kalendáře 2005, CZ nálepky, karty,
hračky a další české věci ...

Vyžádejte si katalog slovenských knih!

Pozoruhodné novinky:
V. Michal: "Báječný rok /deník 2005/, 360 stran,
CA \$ 30. Václav Havel: "Prosím stručně", 256
stran, CA \$ 33. Jan Drábek: "Hledání štěstí
u cizáků". Tyto knihy obohatí Vaši dovolenou!

Volejte, pište, mailujte, rádi se Vám budeme věnovat!
Navštivte naše webové stránky

www.czech-books.com Lenka
nebo volejte zdarma 1 877 287 1015 Storzer

1652 Mountbatten Place, Victoria, BC-V8S 5J9.

K "28.X." předal český generální
konsul v Torontě, Richard Krpač,
Pamětní medaile Jana Masaryka
sociální pracovníci paní Blance
Rohnové a pěvci Janu Rubešovi.

Z krajaňské historie: Počátky Masarykova domu v Torontě sahají
do r. 1944. Kdy se formálně vytvořila korporace a dostala provin-
ční chartu. Mezi nejaktivnější pracovníky korporace tehdy patři-
li: G. Přistupa, K. Buzek, J. Chmel a J. Kráček. Význam tohoto stře-
diska se zvýšil, když do Toronta v letech 1948 až 51 přijeli tzv.
poučňorovi uprchlíci. Kladná činnost MMI v 50. letech byla uznávána
do té míry, že to významní kanadští veřejní činitelé pokládali za
vymazání, když se stali čestnými členy korporace. Máš obrázek
zachycuje 12 jednotlivců, kteří dostali diplom čestného členství
dne 16. listopadu 1957.
Jsou to zleva: dr. Jan Gellner, D.F.C. s paní, paní Morawetová
a továrník Richard Morawetz, Rev. James I. MacKay, pěvec Jan Rubeš
s paní Suzan, tehdejší starosta Toronta His Worship Nathan Phil-
lips a Mrs. Phillips, prof. Oscar Morawetz, Mrs. Cory a soudce
Cory. Diplom podepsal p. Gustav Přistupa jako předseda MMI a
paní Anna Schmockerová ve funkci jednatelky-pokladní MMI.

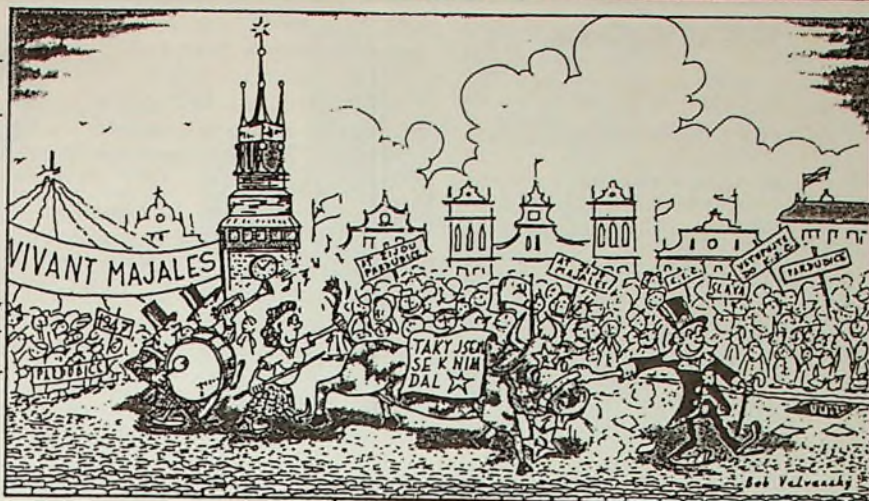

Příklad vzorné česko-polské spolupráce: man-
želský pár Vincenc a Krystyna Rechnerovi.
Jejich adresa je: 61-1170 Falcon Dr., Coquit-
lam, BC, V3E 2L8. Přinášíme ji proto, že se
nás nedávno 2 torontští čtenáři ptali, co
se stalo s Vincencem, který v Torontě žil
a pracoval pro Swiss Air. Spolupracoval s
"Kan. Listy" i po přestěhování do Britské
Kolumbie. Psal o lidech, kterých si vážil.
Dověděli jsme se od něho o MUDr. Gustavu
Schönbachovi /zemřel 12.11.1978/, o dr. Přemyslu
Tůmovi /dopisoval do Hlasu Ameriky/,
o Janu Kuncířovi a MUDr. Kolečkářové. Našli
jsme v archívu, že v r. 1992 nám poslal data
vztahující se k ThDr. Antonínu Mandlovi k
20. výročí jeho smrti. Tak jsme se dověděli,
že byl kaplanem u Čs. obrněné brigády v An-
glii, v r. 1949 byl čs. komunisty zatčen a
vězněn za krutých podmínek skoro 15 let. Co
dali Rechnerovi Kanadě? Tři krásné syny-Pa-
tricka, Dominika a Erika. Zjistili jsme, že
Vincenc Rechner je vlastně JUDr. a že na
svou promoci v Karolinu 26. dubna 1991 rád
vzpomíná. Protože se narodil 29.11.1921, bu-
de letos slavit své 86. narozeniny. MJ

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Od 31.
10.07

zrušila Kanada visovou povinnost pro občany ČR a Iotyška, až k 6ti-měsíčnímu pobytu. --Předsednictvo České soc.demokracie bude podporovat kandidaturu Čecho-američana prof.J.Švejnara na úřad prezidenta ČR.--V Praze zemřel hudební skladatel Zdeněk Lukáš, 79.--Prezident V.Klaus dostal na Zák.škole v Sadské titul "Čestný žák". Proč?--Čsbr.-husitská církev v Roztokách u Prahy zavedla po nedělních bohoslužbách "Křesťanskou kavárnu" pro věřící i bez vyznání. Při kávě či čaji bude možné si v klidu popovídat; to zaručuje ThDr. Jarmila Kučerová.--Senátem prošla novela zákona, která zakazuje propagaci nacismu a komunismu, včetně symbolů obou směrů. Zasluhu o to má senátor Martin Mejstřík.--Am. firma Annheuser-Busch a budějovický Budvar se blíží k dohodě o spolupráci. Snaží se o to budějovický Jiří Hošek.--Poslanec ČSSD David Rath mří na post hejtmana Středočeského kraje.--Zlínská primátorka se omluvila potomkům J.A. Bati, když přijela jeho vnučka z Jižní Ameriky. Byl při tom i kanadský Tomáš Baťa.--Praha:prodloužení Metra do Písnice má postavit soukromá firma. Bude dočasně linku provozovat.--Min.zahraničí plánuje zrušení sedmi ambasad a konsulátů.--Proti-korupční policie začala vyšetřovat finance J.Grosse.--Prokurátorka L.Brožová-Polednová, 86 dost smutně proslulá z procesu proti dr.M.Horákové, byla odsouzena k odnětí svobody na 8 let, bez podmínky.--V autonehodě přišla o život zpěvačka Pavla Kapitanová.--Po ČR putuje výstava Kristiny Vaňové o vztahu bratří Čapků ke Slovensku a jeho lidu. Pochvalu jí vyjádřil předseda Společnosti bratří Čapků, J.Protiva.--Uvažují o zavedení poplatku za vjezd auty do historického středu Prahy.--Meda Mládková-Sokolová si pronajala byt. Werichovu vilu na Kampě.--98 km dlouhá hranice mezi SR a Ukrajinou byla rakouským ministrem vnitra uznána za dostatečně zabezpečenou. Slovensko tím konečně splnilo všechny podmínky Evropské unie.--Na sv.Hostýně byl sraz včelařů. Dominovali jej "Včelaři Pardubice" ve slušivých uniformách a s vlajkou. Předsedou klubu je E. Bátor.--Hraniční kontrola mezi Bratislavou a Vídní bude zrušena od 21. 12.2007. Autobusy oběma směry jezdí 6x za den. Cena za zpát. jízdenku: 1.2 až 4.40 Eura.--Na Vys.škole ekonomické v Praze přednášel kan.ambasador Michael Calcott.Měl úspěch.--Nový předseda Stálé komise Senátu pro krajany, Josef Zoser, se sešel s 30ti krajankami, které dostaly titul "Významná česká žena ve světě". Oceněné dámy /asi tucet/ dostaly sošku "Zrození ženy" od Lei Vivotové, proslulé sochařky žijící v Kanadě, Mexiku a v Šumperku. Předsedkyní Mez.koř. výboru zahr.Čechů se stala Ája Vrzáňová-Zanová a po vynikajícím I. Dubovickém se tajemníkem MKVZČ stal Miroslav Krupička.--Národní technické Museum renovovalo sport.automobil JAWA 700. Tento vůz v r.1935 vyhrál v klasické trase závodu Praha-Bratislava-Praha, prům. rychlostí 104 km/hod. Syn Jawaře Fr.Janečka, Karel, pracoval za války v Anglii ve zbrojním průmyslu jako "Littlejohn".--Na dotaz: "The Prague Post" má adresu: Na Poříčí 12, 115 30 Praha 1. Informuje znamenitě o ČR.--Známa mistryně v soutěžích o valašské frgály, Emilie Šilarová, oslavila "88". Prozradil nám to "Hornočernenský Zpravodaj", který rediguje Zuzana Balcarová.--Jaroslav Pour, předseda "Svazu vyhnanců z Brd", nám sdělil, že občané tří vesnic /Padrč, Kolvín, Záběhlá/ stále nebvli odškodněni za zničení jejich vesnic v r.1952. Min.obrany pořád vlastní 6 vojenských újezdů. Povolení k pobytu v nich má jen 2.048 obyvatel.--V Mikulově jsou k dostání valašské makové frgály.Prozradil nám to býv.skaut, nesoucí jméno POPEL.--"Červenou sukýnku" a píseň "Tancovala žížala" napsal V.Bláha.

Majalesový průvod studentů v Pardubicích, květen 1947: Zdeněk Janeček vede na rudo namlouvaného vola s hvězdou a kladivem na čele a s nápisy po stranách: "Taky jsem se k nim dal", "Věrka Červinková popohání vola proutkem. Vola ochotně zapůjčil místní pivovar..

/Poznámka vydavatele t.l.: mij bratr byl už v r.1947 na StB vyslýchán, po stížnosti komunistů v Sentiňě a v Tesle. Mám o tom záznam z archívu StB v Pardubicích. Po úmru Zdenka, tehdy 18ti-letého, vyhodili ze škol, já se ho na schůzi studentů v Grandu zastal a za to mě zavřeli. Když jsem se v květnu 48 dostal ven a mřil "přes kopečky" u Žel. Rudý, bratr plánoval něco podobného u Aše. Sešli jsme se v Regensburgu, později v Ludwigsburgu. Zdeněk šel do Francie v září 48 a já do Švédska v prosinci 48 a v r.51 do Kanady. Mohu říci, že na začátku toho všeho byl asi ten vůl..MJ/

--Prokurátorka L.Brožová-Polednová, 86 dost smutně proslulá z procesu proti dr.M.Horákové, byla odsouzena k odnětí svobody na 8 let, bez podmínky.--V autonehodě přišla o život zpěvačka Pavla Kapitanová.--Po ČR putuje výstava Kristiny Vaňové o vztahu bratří Čapků ke Slovensku a jeho lidu. Pochvalu jí vyjádřil předseda Společnosti bratří Čapků, J.Protiva.--Uvažují o zavedení poplatku za vjezd auty do historického středu Prahy.--Meda Mládková-Sokolová si pronajala byt. Werichovu vilu na Kampě.--98 km dlouhá hranice mezi SR a Ukrajinou byla rakouským ministrem vnitra uznána za dostatečně zabezpečenou. Slovensko tím konečně splnilo všechny podmínky

Evropské unie.--Na sv.Hostýně byl sraz včelařů. Dominovali jej "Včelaři Pardubice" ve slušivých uniformách a s vlajkou. Předsedou klubu je E. Bátor.--Hraniční kontrola mezi Bratislavou a Vídní bude zrušena od 21. 12.2007. Autobusy oběma směry jezdí 6x za den. Cena za zpát. jízdenku: 1.2 až 4.40 Eura.--Na Vys.škole ekonomické v Praze přednášel kan.ambasador Michael Calcott.Měl úspěch.--Nový předseda Stálé komise Senátu pro krajany, Josef Zoser, se sešel s 30ti krajankami, které dostaly titul "Významná česká žena ve světě". Oceněné dámy /asi tucet/ dostaly sošku "Zrození ženy" od Lei Vivotové, proslulé sochařky žijící v Kanadě, Mexiku a v Šumperku. Předsedkyní Mez.koř. výboru zahr.Čechů se stala Ája Vrzáňová-Zanová a po vynikajícím I. Dubovickém se tajemníkem MKVZČ stal Miroslav Krupička.--Národní technické Museum renovovalo sport.automobil JAWA 700. Tento vůz v r.1935 vyhrál v klasické trase závodu Praha-Bratislava-Praha, prům. rychlostí 104 km/hod. Syn Jawaře Fr.Janečka, Karel, pracoval za války v Anglii ve zbrojním průmyslu jako "Littlejohn".--Na dotaz: "The Prague Post" má adresu: Na Poříčí 12, 115 30 Praha 1. Informuje znamenitě o ČR.--Známa mistryně v soutěžích o valašské frgály, Emilie Šilarová, oslavila "88". Prozradil nám to "Hornočernenský Zpravodaj", který rediguje Zuzana Balcarová.--Jaroslav Pour, předseda "Svazu vyhnanců z Brd", nám sdělil, že občané tří vesnic /Padrč, Kolvín, Záběhlá/ stále nebvli odškodněni za zničení jejich vesnic v r.1952. Min.obrany pořád vlastní 6 vojenských újezdů. Povolení k pobytu v nich má jen 2.048 obyvatel.--V Mikulově jsou k dostání valašské makové frgály.Prozradil nám to býv.skaut, nesoucí jméno POPEL.--"Červenou sukýnku" a píseň "Tancovala žížala" napsal V.Bláha.

25.prosince 2007 tomu bude už celý rok, co v Leštině u Zábřeha zemřel náhle náš významný dopisovatel Jaroslav Routil. Založil tam odbočku Českého svazu ochránců přírody a byl v ní aktivní po celou řadu let. Stále nám a ptactvu nebeskému nad Moravou chybí. Foto je z června 2000..

Dostali jsme zajímavý dopis od čtenáře, který nedávno navštívil Heřmanův Městec, blízko Chrudimě ve východních Čechách. Byl překvapen, že starší občané tam stále v dobrém vzpomínají na inž.Ladislava Koldinského a jeho manželku Libuši. Jejich moderní továrna Koldi-Petosa zaměstnávala mnohé obyvatele města až do února 1948. Majitele pro jistotu uvěznili čs.komunisté v Chrudimi /m.j.s vydavatelem to.l.který tam byl za účast ve studentských demonstracích v Praze/. Manželům se podařil odchod "přes kopečky" a usadili se v Kentville, NS, kde znovu obnovili výrobu pektinu, začali vyrábět okurky NOVA, přišli na to, jak dostat z mořské trávy carreegen, jak zmrazit borůvky a zavařit křen. Snímek manželů Koldinských je z roku 1985 v Kentville, NS. Pro úplnost: Ladislav se narodil 2.6.1900 ve Vápenném Podolí a zemřel 30.6.1986 v Kentville, NS. Paní Libuše má condominium v Halifaxu a drží se. MJ

Vánoční poselství

které přednesl v roce 1952
Antonín Zápotocký, ještě jako předseda
československé vlády

Malý Ježíšek ležící ve chlívě, na slámc, vedle volka a oslika. Nad chlívem zářící betlémská hvězda, to byl symbol starých Vánoc. Proč? Měl připomínat pracující a bedňák, že patří do chlívě... v době kapitalistického panství, kdy bohatí vládli a chudí se dělali, pracující namnoze ve chlívěch bydleli a jejich děti se tam rodily. Doby se ale změnily, nastaly mnohé převraty... Ježíšek vyrostl,

zestarál, narostly mu vousy a stává se z něho děda Mráz. Nechodí již nahý a otrhaný, je pěkně oblečený v beranici a kožichu. Děda Mráz přijíždí k nám od východu a na cestu mu září také hvězdy, nejen jediná betlémská... tyto rudé hvězdy hlásají radostně, že vaši tatínkové a maminky splnili na pracovištích úkoly čtvrtého roku první Gottwaldovy pětilátky.

Jak se pozná,
že stárnete?

Všechno bolí - a co nebolí, nefunguje.
Udýcháte se, když hraje šachy nebo když vytdíte telefonní číslo.

Zableskne se vám v očích, jediné když se sluneční paprsek odráží od skel vašich brýlí.
Cítíte se jako po flámu - a nikde jste nebyl...

Vaše mysl spřádá plány, které tělo nemůže dodržet.

Kohoutek s kapající vodou způsobuje nůkání kamsi se odebrat.

Zhasínáte světlo kvůli šetření, a ne kvůli romantice.

Nezajímá vás, kam jde manželka - jen když s ní nemusíte jít.

Sednete si do houpací židle a nemůžete ji rozhoupat.

Jste nadšen událostmi, které jiní považují za nudné.

Věštkyně se vám nabídne, že bude číst budoucnost z vašeho obličje.

Zdá se, že byt jeje prázdnotou, ale lékárnička je plná.

Co vaše děti studují jako historii, vy jste se učil jako současnost.

Potřebujete brýle, abyste našel své brýle.

Těšíte se na oslavu svých narozenin hlavně proto, že se jich můžete zúčastnit.

Nevíte, jak nosit pásek, jestli na břichu nebo pod brichem.

Vaše děti začínají vypadat ne jako dospělé, ale jako staré.

Víte všechny odpovědi - a nikdo se vás na nic neptá...

O LETCÍCH

Vojtěch Kubalík zemřel v r.2000.--
Ernie /Arnošt/ Zucker/nar.4.2.
1923 ve Vídni/sloužil pod č.

788262 u 312.RAF peru-

Plk. let. v. v. Zdeněk Těšínský

CURRICULUM VITAE

Poznámka: Vzdáváme tímto poctu našemu dopisovateli, plk.let.Zdeněkovi Těšínskému, který zemřel v Praze 10.listopadu 2004. Nelétal v RAF za války, ale v klíčových pozicích ve Svazu letců ČR vykonal jako historik a spisovatel nesmírně mnoho.Vy-
dal několik knih; níže uvádíme,co na sebe prozradil v jedné z nich, kterou nazval "Zapomenutí muži 1948-1989". Mezitím nám jeho vdova,paní Naděžda Těšínská, Vyšehradská 27, 128 00 Praha 2, sdělila,že po jeho smrti vyšla poslední jeho práce "Hrdinové mlčí". Za ní dostal Medaili od Leteckého historického klubu Plzeň. Touto vzácnou knihou bezesporu vrcholí životní vrchol plk.Zdeněka Těšínského. Kniha je k dostání v každém dobrém knihkupectví. MJ/

Plk. let. v. v. Zdeněk Těšínský, nar. 29. 5. 1928 v Praze. Po absolvování 5 tříd obecné školy a 4 tříd měšťanské školy jsem se vyučil strojním zámečnickem v ČKD - Praha. Absolvoval jsem dvouletou průmyslovou školu. V roce 1947 jsem nastoupil do L.U. (letecké učiliště), které jsem absolvoval. Po vyřazení v roce 1949 jsem byl odvelen k let. pluku 1. Zvolenský, kde jsem absolvoval přeškolení na stíhací letoun S-199 (Me-109). Po přeškolení jsem byl řadový pilot. Zde musím poznamenat, že v roce 1949 byl propuštěn od čl. letectva můj strýc Josef Těšínský, příslušník RAE, 312. squadrony (89733).

Rok po jeho propuštění jsem byl také propuštěn dne 31. 10. 1950 pro údajnou politickou nespolehlivost. Teprve po dvou měsících po propuštění z armády se mi podařilo sehnat zaměstnání řidiče, díky obětavému známému na odboru, který spadl pod Ministerstvo výživy. Jelikož jsem nebyl členem KSČ, musel jsem v akci „77 tisíc pracovníků do výroby“ odejít. Přesl jsem opět jako řidič na nově se tvořící Ministerstvo všeobecného strojírenství. Ani zde jsem nebyl dlouho a skončil jsem v letecké továrně „Rudý Letov“ v Letňanech.

Tam jsem byl 16. 3. 1954 zatčen a odvezen do vyšetřovací vazby v Ruzyni. Byl jsem obviňován z velezrady a špionáže. I když soud neměl žádných důkazů, přesto „nabyl přesvědčení“ a na základě toho mi prokurátor navrhl trest smrti. Avšak při hlavním líčení mne odsoudili na 22 roků ztráty svobody, propadnutí poloviny majetku, (který byl stejně ukraden celý). S odstupem let při mimosoudních rehabilitacích podle zákona č. 87, 1991 Sb., právě to zabraňuje poskytnutí finanční náhrady. Podle litery zákona by musel být vysloven trest propadnutí celého majetku (pokud jeho součástí nebyla nemovitost), aby mohla být finanční náhrada poskytnuta.

Celkově jsem ztrávil v komunistických koncentracích a věznicích přes 7 roků. Po návratu jsem nejprve pracoval jako řidič nákladního vozu u ČSAD a později jako řidič autobusu u Dopravního podniku v Praze. Od konce roku 1988 jsem v důchodu.

Dne 27. 4. 1992 jsem byl rehabilitován, obdržel jsem také vojenský důchod a povýšení. Snažím se podle svých možností být užitečný ve Svazu letců ČR. Ve svém mládí jsem byl, za války, členem ilegální skupiny (Pražské dvojky), kterou vedl spisovatel Jaroslav Foglar.

V roce 1945, v květnovém povstání, jsem se zúčastnil bojů na barikádách v Praze - Strašnicích. Později jsem byl vyzván, abych se dostavil pro pamětní medaili, ale to jsem již byl v L.U., a to mělo přednost před vším nepodstatným.

Je zřejmé, kolik ponížení, strádání a mnohého dalšího je ukryto v těchto řádcích. Rád odpustím každému, kdo se slušně omluví a uzná tak svojí vinu.

Jediné co nemohu odpustit, že nebyla nastolena spravedlnost a potrestání těch, kteří si to zaslouží.

Dosud nejsou odškodněni účastníci II. zahraničního odboje. O odškodnění nás, účastníků III. odboje (protikomunistického) již ani nechci mluvit.

ti. Má novou adresu:65 Spring Garden Ave., Apt.2010,Toronto, Ont.M2N 6H9. Tel. /416/ 512-94-99. Sdělil nám,že napsal a vydal knížku o svém příbuzném, plk.Janu Gellnerovi. Byl překvapen,když jsme mu prozradili,že Pavel Vančata v Praze píše také knížku o dr.J.Gellnerovi,DFC /18.5.1907-27.4.2001/.--U 311.sloužil Josef Szarkózy/RAF č.788411,data:12.5.1911-12.6.1985/. Snad příbuzný prvního francouzského politika?-- Vyznamenání "Za zásluhy" dostal od prez.Klausa k 28.X. býv.příslušník 312.perutě RAF pod č.787352, Ladislav Sitenský,nar.7.8.1919 v Praze. Vynikající fotograf a technický překladatel.--Pavel Vančata plánuje cestu do Tainu ve Skotsku, s příbuznými L.Linharta a s dcerou Karla Kvapila. Oba zahynuli 10.ledna 1945 při havárii letounu Oxford,cestou do Londýna. Letoun se zřítil ve skotských horách,u Aberdeenu. Zahynul také pilot letounu Jan Vella,DFC,R.Jelen a V.Kauders. Všichni jsou pohřbeni v Brookwoodu. Anglická manželka Linharta se po ovdovění provdala za amerického letce a žije v Texasu.--V Plzni byla odhalena deska Jiřímu Hartmanovi, DFC. Narodil se 24.10.1917 v Praze,ale létat se naučil v Aeroklubu v Plzni.V Anglii velel 310.peruti a po r.89 byl povýšen na gen.majora. Zemřel v Anglii v květnu 2006. /Náš dopisovatel Josef Šála z Brásů byl na ceremonii pozván./--"Kaleidoskop" přinesl znamenitý článek Ivety Irvingové "Můj život s tátou",doprovázený barevnými fotografiemi. Jednu z nich,na býv.letišti v East Wrethamu,v červenci 1990, vzal vydavatel t.l. Jan Roman Irving se narodil 7. 3.1915 v Lisově u Plzně,zemřel jako gen.major 24.4.1997. Po kapitulaci Francie pilotoval stroj Amiot 351 a s několika přáteli místo v Anglii skončili v Záhřebu, kde se znovu hlásili do čs. letectva v Anglii. /Kopii článku rádi pošleme vážným zájemcům./--Dokonale kniha J.Váni a Jana Raila:"Čs.letci ve Francii 1939-1940".Má 110 stran velkého formátu a nespočet fotografií,dosud nikde nezveřejněných.--Letos to je 65 let,co byl Němci popraven gen.let.Otakar Sviták.Pomohl mnohým letcům ven, ale jemu neprálo štěstí.--Vyšla kniha Karla Pacnera "Rytíři lékařského stavu", s portréty 30ti významných vědců-exulantů. Je mezi nimi také plk. MUDr. Karel Macháček, který byl v RAF.--Mladý historik z Roztok u Prahy,Jakub Lehovc,skončil studia a nastoupil práci v ABS JETS, která provozuje a opravuje letadla pro VIP klientelu.--Salzova kniha"Letci z plzenského kraje" má 400 fotek a váží 1 a půl kila. Zájemci si pro ni musí přijet k němu do domu.--V Milíkově na Těšínsku zemřel Paul Kantor,84, který létal pro Luftwaffe jako dopravní pilot.V dubnu 45 byl nad Vysokým Mýtem sestřelen a přežil sovětské zajetí.Jiný případ:býv.čs.pilot Ján Režňák létal proti Sovětům a 32 jich sestřelil. Němci mu dali Železný kříž. Ukázal slovenským novinářům fotografii,že při udělování jako jediný nehajloval. Kuriosita: Režňák byl sestřelen 3x a tvrdí,že jednou ho sundal F.Faitl.--Historik F.Srp prostudoval vojenský Bundesarchiv ve Freiburgu i.B. a zjistil zajímavé věci o něm.pilotech,kterí se za války ve vzduchu střetli s čs.RAF stíhači.Stále se nerozhodl,zda vydá svůj rukopis o gen.Z.Škarvadovi.--Petr Ůruba si vážil gen.Stanovského.Sešli se v Prostějově v r.1946.--19.3.2007 zemřel v Perthu,Ont.plk.John Hanuš Semler,89. Byl jako "JACK" aktivní mezi kanadskými veterány. Žil na ulici,která nesla jeho jméno.Choval koně.--Nový am.letecký attaché v Praze:Col.John Wallace, Ass.Att. je major Lee Grassley.--VOTOBIA,783 33 Příkazy č.81,ČR, vydala knížku:"B. Ryšánek- Cesta do neznáma",96 stran. Má podtitulek:Z Lipníku přes Ciz.legii do 311.perutě RAF.--Jar.Popelka nás opravil:s dr.EB byl na fotce G/C Cooper,když 311.slavila 3.výročí založení.--Vzácnost:máme v archívu prvních 12 čísel "Letu zdar",do 20.srpna 1947. Jsou tam unikáty,např.článek pplk.Trojáčka "Po prvé nad Berlínem"--Urny s popelem manželů Peřinových byly uloženy do rodného hrobu v Morkůvkách u Břeclavi.

Nassau,Bahamy, únor 1944: Posádka letounu B-25 por. Leo Linharta /nar.se ve Vídni 16.11.1912, žil ve Lhotě pod Přeloučí--přišel o život 10.1.1945 poblíž Tainu ve Skotsku/. Zleva L. Linhart,A.Medřický,Jan Roubík,Kurt /Kosta/ Khon,Jaroslav Polach a John Lennhoff. Posledně jmenovaný se narodil 6.10.1912 v Teplicích a zemřel 20.10.1998 v Torontě.

Nassau,Bahamy, únor 1944: Posádka letounu B-25 por. Leo Linharta /nar.se ve Vídni 16.11.1912, žil ve Lhotě pod Přeloučí--přišel o život 10.1.1945 poblíž Tainu ve Skotsku/. Zleva L. Linhart,A.Medřický,Jan Roubík,Kurt /Kosta/ Khon,Jaroslav Polach a John Lennhoff. Posledně jmenovaný se narodil 6.10.1912 v Teplicích a zemřel 20.10.1998 v Torontě.

Stíhač Otto Špaček zemřel

Praha (gag) - Hrdina druhé světové války, generál Otto Špaček, zemřel ve věku 89 let. „Byl to jeden z posledních letců-stíhačů, který bojoval proti nacistům od prvních až do posledních dnů druhé světové války.“ připomíná šéf historické letky Milan Mikulecký. Špaček sestřelil dvě nepřátelská letadla. Poslední rozloučení s letcem Otto Špačkem bude ve čtvrtek 4. října ve 14.00 v pražském strašnickém krematoriu.

POVEDENÝ LETEC HEYDRICH

V těchto dnech se mi dostal do rukou časopis Historie a plastikové modelářství, číslo 3, 1995, kde letecký historik J. Rajlich uveřejnil článek „Reinhard Heydrich jako stíhací pilot“. Podle spolehlivých pramenů uvádí, že Heydrich absolvoval pilotní výcvik v roce 1939 a zakončil jej začátkem roku 1940 ve škole stíhacích pilotů ve Wernauchenu u Berlína. Od poloviny dubna 1940 létal u šesté letky 77. stíhací eskadry v Norsku jako hauptmann Luftwaffe. Dne 13. května 1940 těžce havaroval, když při startu z letiště Stavanger neudržel letoun Messerschmitt 109 ve směru. Od poloviny července 1941 létal znovu u II. skupiny 77. stíhací eskadry nasazené na jižním úseku východní fronty u letiště Balti. 22. července 1941 byl jeho letoun zasažen sovětskou protiletadlovou palbou a při hlídování nad mostem u Jampolu musel Heydrich nouzově přistát mezi lidmi v vesnici Olšanka. Podařilo se mu uniknout zajetí a vrátil se ke svým. Byl tehdy vyznamenán Železným křížem I. třídy a Stříbrnou frontovou leteckou spoutou. Podle vzpomínek pilotů, kteří s ním létali, byl Heydrich při své letecké činnosti veden snahou zvýšit popularitu SS. Jako stíhací pilot byl hodnocen velmi kriticky. Pilotní výcvik absolvoval ve zkráceném čase a jeho frontová činnost byla příliš krátká, než aby mohl získat zkušenosti. Začal létat ve věku 35 let, což je pro stíhacího pilota příliš vysoký věk. Nedosáhl žádných leteckých úspěchů, přesto obdržel Železný kříž II. a I. třídy.

TOMÁŠ PAVLICA

O VOJÁCÍCH

Stanislav Hnělička byl v Tobruku a u Dunkirku. Dostal k"28.X." Řád Bílého lva. Jeden z velitelů v Tobruku, Stanislav Kraus/zemřel 30.10.1996 ve věku 84 let/ byl také navržen, ale neuspěl. --Gen. Čeněk Kudláček/měl v Anglii jméno Hutník/ se narodil 19.7.1896 v Č.Budějovicích a zemřel 13.2.1967 v New Yorku, USA. Ač byl v r. 1940 v Paříži zástupcem náčelníka voj.správy v Čs. národním výboru, nikdy nebyl náznak, že by byl zodpovědný za nezničení kartotéky čs.dobrovolníků, která padla do rukou Němců a byla užitečná Gestapu v Praze při zatýkání příbuzných. Stejně tak je vyloučena vina plk.let.J.Berounského. --U Dunkirku a před tím v Tobruku byl také Anton Smutný. I jemu byl plk.Karel Klapálek vzorem. Dobře se pamatoval na MUDr.Dezidera Hercze a jeho bratra Josefa. --Účastník SNP Domán byl dříve Deutelbaum. Jeho vdova, skutečná skotská hraběnka, žije ve Zvolenu. --V r.2000 dostal k"28.X." na Hradě Řád TGM statečný voják Pravomil Raičl. Když sloužil během studené války v am.armádě /pod kapitánem K. Černým/, plánovali čs.komunisté jeho únos. Přesídlil do USA a tam měl 3 syny. Jeho data jsou: 31.1.1921 Skůry u Velvar-25.2.2002 Plzeň. --Pomník Jaroslava Tichého je v Brookwoodu vedle pomníčku novináře a por.Josefa Jostena. --K 60.výročí bojů u Tobruku v r.2001 byla tam delegace čs.vojáků: Josef Hercz, Miroslav Tuška a Stanislav Hnělička. Připojili se k výpravě stovky polských vál.veteránů. --V Tunisu se pod vedením režiséra Marhoula natáčel film o Tobruku. --Domov Sue Ryder má adresu: Chittusiho 1, 160 00 Praha-Bubeneč. Pomáhá veteránům. --Pplk.F.Vilím odletěl z Kanady k šestiměsíčnímu pobytu na Floridě. Slíbil nám, že v Surfside, FL. navštíví npor.Jaroslava Křiváka a jeho manželku Annu. Křivákovi se nám ozvali telefonem. On má 87 let a přiznal, že mu klima vyhovuje. V Uh.Hradišti žije jeho dcera A.Přibylková. --JUDr.Rastislav Váhal, obhájce gen.H.Píky, zemřel v r.1988 v Praze. --"Kaleidoskop" má adresu: ANLET, P.O.Box 13, Kafkova 19, 160 41 Praha. Šéfredaktorkou je Jindra Svitáková. --Hugo Langshur nám poslal pozdrav z Poběžovic. --Žije stále Norman Bardach v BC a Arnošt Huppert v Austrálii? --Ant.Částka slavil v Anglii "94". Prof. J.Krejčí má "jen" 91. --V Anglii zemřel letos v únoru Václav Macák, nar.v Markotřasech u Lidic. --Fred Kittel, nar.31.12.1923 v Krnově, něm.národnosti, byl jako čs.voják u Dunkirku.

Hrdina bude mít pamětní desku

Brno/ Sedminásobný držitel Československého válečného kříže a řady dalších vojenských vyznamenání Arnošt Steiner bude mít na rohu ulic Durákovy a Hoblíkovy v městské části Brno-sever pamětní desku. Radní vyhověli žádosti Československé obce legionářské a dalším institucím válečných veteránů. (fs)

Setkání západních vojáků v Anglii v roce 1990: nejspíš v Cholmondeley parku. Plk. Václav Straka je vedle vydavatele t.l.s bílou blůzou. Má brýle a kameru v ruce. Byl u zrodu "Našich novin", deníku Čs.samostatné obrněné brigády. Napsal nám, že tyto noviny začaly vycházet 3.7.1940 na palubě "Neuralie", jedné z lodí, které převážely po kapitulaci Francie naše vojáky do Velké Británie. V těch novinách pracoval později mj.s Karlem Wolfem a Rudolfem Nekolou. V listopadu 1940 Straka pomohl obnovit Svaz čs.studentstva v zahraničí a to vedlo ke vzniku Mezinárodního studentského dne, po boku majora Palečka a Lubora Zínka. Byl v čs.jednotce pod velením majora Sítka, která 1.5.1945 první vstoupila u Aše na čs.půdu. Dnes mu je 93 let, má 6 vnoučat/možná víc? a stále na své chalupě u Neveklova na Sedlčansku něco píše. Před časem nám radostně sdělil, že ve Vojenském filmu objevil barevný 20ti-minutový film "Cesta domů" začínající v Anglii/nácvik vyloďování pro invázi/Dunkirk, cesta domů a přehlídka v Praze. Pokusíme se dostat dobré foto red.Straky pro "KL".

PaedDr. Radovan Brož, Pardubice:

PŘÍBĚH DVOU MATURANTŮ Z PARDUBICKÉ REÁLKY, PRVNÍCH ČS. VOJÁKŮ ZE ZÁPADU NA ÚZEMÍ REPUBLIKY V ROCE 1945

Je to už šedesát dva let, co skončila II. světová válka a přece stále historici přicházejí s novými poznatky, týkajícími se působení vojáků čs. armády na evropských i jiných bojištích.

Následující vyprávění se týká prvních tří vojáků čs. armády ze západní fronty, kteří dne 26. dubna, jako první překročili hranice ČSR na Chebsku. Zajímavá skutečnost pro nás, Pardubáky, že z těchto tří vojáků, kteří měli sloven a kamerou dokumentovat osvobození republiky vojáky 97. pěší divize "Trident" 3. armády USA (pod velením brig. generála Milтона B. Halseye) byli dva absolventi a spolužáci z pardubické reálky.

Kameramanem byl Miroslav Tiller, narozený 20. 5. 1918 v Praze v rodině potomků anglických katolíků, kteří přišli do Čech v 17. století za cromwellovských náboženských bouří a občanské války. Miroslav Tiller studoval reálku v Pardubicích v letech 1929 až 1936. Jeho otec sloužil dlouhé roky jako důstojník u 8. dragounského pluku "Knížete Václava Svatého" v Pardubicích, potom byl převelen v hodnosti plukovníka na Ministerstvo národní obrany do Prahy. Tiller junior po maturitě nastoupil v říjnu 1936 do Jezdeckého učiliště v Pardubicích (škola pro důstojníky v záloze), kde byl vyřazen dne 30. 6. 1937 jako v pořadí 63. z 449. frekventantů a jako četař aspirant se stal velitelem čety 3. eskadrony 8. dragounského pluku a k 1. únoru 1938 byl povýšen na nadporučíka. Nechtěl ale pokračovat v důstojnické kariéře jako jeho otec a proto se přihlásil ke studiu na Vysoké škole chemickotechnologického inženýrství. Po 17. listopadu 1939 a zavření českých vysokých škol přechází ilegálně přes Slovensko, Maďarsko a Jugoslávii do Bejrútu a odtud lodí do Francie, kde se 3. 4. 1940 hlásí v Agde do čs. zahraniční armády.

Tam se setká se svým spolužákem Zdeňkem Václavíkem, nar. 23. 8. 1917 v Píleuči, který je v Agde již od 11. října 1939. V hodnosti rotného zde působí jako redaktor deníku čs. vojáků na západní frontě "Naše noviny". Po porážce Francie oba přecházejí do Velké Británie, kde spolu absolvuji m. j. bojový předpádový kurs ve skotských horách a parašutistický výcvik na letišti Ringway u Manchesteru. Na konci válečného tažení jsou spolu s řidičem a fotografem Pavlem Fabianem ze Šaštína u Trnavy vysláni spolu s americkými vojáky – štábním poručíkem a řidičem bojovým automobilem Hummer do závěrečné operace 3. praporu 387. pluku a 2. praporu 386. pluku 97. pěší divize, sledující osvobození Egerlandu – Chebska. U obce Wies překročí čs. vojáci v anglických battledresses hranice republiky a pořízují fotografické a filmové záběry. Npor. Tiller objevil i hraniční kámen z roku 1938 a donutí místní Němce k jeho obnově.

Následně objíždějí velitelství amerických jednotek, aby dostali povolení k odjezdu do bojující Prahy, ale pobočník gen. Pattona (velitele 3. armády USA) sdělí Miroslavu Tillerovi politické rozhodnutí o demarkační čáře mezi vojsky západních spojenců a Rudou armádou. A tak tři vyslanci stačí ještě nafilmovat příjezd čs. kombinovaného oddílu do Chebu a pak se vrací do Dunkerque, aby již 9. května byli u kapitulace viceadmirála Frisiuse do rukou čs. brigádního generála Aloise Lišky.

Jejich poválečný osud je v mnohém podobný osudu komunisty pronásledovaných bojovníků ze západní fronty. Miroslav Tiller umírá ve věku pouhých 56 let v roce 1974 v anglickém exilu.

Zdeňk Václavík se aktivně zapojí do třetího odboje, několikrát přejde hranice jako agent – chodec a není StB dopaden. Ještě v roce 2001 žije v USA

/Podle knihy Jindřicha Marka "Příběhy starých battledressů", vydané Nakl. letecké literatury v Chebu v roce 2001/ ZPRÁVY KLUBU PŘÁTEL PARDUBICKA

Letos 4.12. to bude 21 let, co v Dartmouthu, N.S. zemřel náš spolupracovník Jaroslav /John/ Tichý, nar. 23.6.1921 v Praze 7. Po maturitě na reálce v Ml. Boleslavi sloužil u kanonýrů na Pohorelci a po něm.okupaci se objevil v Agde, u protitankové baterie. Když byl v Cholmondeley parku, seznámil se sl. Evou D.Creasovou, členkou Royal Army Service Corps. /Její otec byl MUDr.R. Creasy, Commander/Surgeon Royal Navy a veterán námořní bitvy u Jutlandu./ Svatba byla v červnu 1944. John přežil boje v Normandii a u Dunkirku. Po únoru 48 se vrátil do Anglie a rodina se usadila v Kanadě. John se přihlásil do kan.armády a sloužil v záp.Německu. Do důchodu šel v r.1962 a bydlel v N. Scotii, na pobřeží Atlantického oceánu. Účastnil se krajanského života v Halifaxu, ale nejraději studoval "KL" a pravidelně komentoval jejich obsah. Byl to vzorný voják a čs.vlastenec. Jeho vdova Eve žije v Anglii a "KL" luští se slovníkem v ruce. MJ

Válečného veterána pasovali na rytíře

Kyšice - Na rytíře dělostřelectva byl v sobotu v Kyšicích u Plzně pasován třiatřiděsátiletý plukovník Václav Straka. Veterán z druhé světové války přítom v obci poklepal na základní kámen památníku příslušníkům Československé obrněné brigády, která pomáhala Československo osvobodit.

Václav Straka se poprvé v životě dostal do Kyšic 8. května roku 1945. Tehdy sem dorazil jako člen kombinovaného oddílu Československé obrněné brigády, která přišla od západu společně s americkými vojáky. Václav Straka měl tehdy za sebou celou cestu od francouzského přístavu Dunkerque.

„Plukovník Straka je dnes posledním žijícím členem kombinovaného oddílu. Ten patřil k prvním jednotkám, které do Československa

přišly v roce 1945 ze západu. Členové oddílu nebojovali a jejich služba měla spíš strážní charakter. Významně se například podíleli na zabezpečení míru v Chebu,“ vysvětlil plzeňský historik Karel Foud.

Václav Straka měl dosud v paměti skvělou atmosféru, která v květnu 1945 po jeho příjezdu do Kyšic v obci panovala. „Překročili jsme hranice 1. května. Asi tři nebo čtyři dny jsme byli v Chebu, když přišla zpráva, že Američani obsadili Plzeň. Vyrazili jsme k Američanům,“ vzpomínal Václav Straka. Po cestě do Plzně vojáky zastihla informace, že v Praze vypuklo povstání. Kombinovaný oddíl žádal o povolení pokračovat z Plzně do Prahy. „To jsme nedostali a přesunuli se do Kyšic. V podstatě se dá říct, že to byla první česká vesnice, kde jsme vystoupili a

byli jako doma. Vítali nás, výborná nálada, výborní lidé,“ popisoval Václav Straka. Ten v roce 1945 s několika kamarády nedbal zákazu překročit demarkační linii a vyjeli z Kyšic do Prahy. „Vzali jsme dvě auta a jsme kolem ustupujících Němců. Byli jsem v té době vlastně první Českoslovenští vojáci, kteří přijeli do Prahy. Dorazili jsme den po příjezdu Rusů,“ prohlásil Václav Straka. Dnes svou jízdu do hlavního města na konci války hodnotí jako nebezpečnou hloupost. „Ale chtěl jsem po sedmi letech domů. Chtěl jsem vidět, co se tam děje,“ s úsměvem pokrčil veterán rameny.

Prezident České a slovenské obce dělostřelecké Martin Neuschl Václavu Strakovi udělil Řád rytíře dělostřelectva a předal mu dělostřelecký kříž. JAROSLAV NEDVĚD

O PARAŠUTISTECH

Podle úsudku vojenských historiků, znalců té doby, nejstatečnějšími pomocníky čs. západních parašutistů za války na území tzv. Protektorátu byli 2 muži: lyžařský mistr Československa ze Studnice u Nového Města na Moravě, Cyril Musil, a rolník Ladislav Korábek-MONITOREK /na vedlejší fotografii/ z Hradiště u Nasavrk. Na jeho domě je tabule s nápisem: "V tomto domě byl přijat čs. desant PLATINUM, velitel kpt. gšt. Nechanský. Ukryt tu našel desant CALCIUM a mnozí ilegalisté v době německé okupace 1939-1945." Němci na něho vypsalí značnou odměnu, ale nikdy jim nepadl do rukou. Když p. Korábek slavil své 90. narozeniny v r. 1992, řekl skupině přátel/byl mezi nimi i historik Jiří Kotyk z Pardubic, že nejhorší doba pro něho nastala, když místní komunisté ho nutili, aby přechovával i parašutisty z východu, jinak že ho udají Němcům. MONITOREK se narodil 4.9.1902 v Hradišti a zemřel tamtéž 2.5.2002, ve věku 99ti let. Fotografie je z 4.6.2000. Jeho rada na udržení dobré kondice: štípání dříví a dělat každý den aspoň jeden dobrý skutek.

LEGENDA A NEBO SKUTEČNÝ PLÁN?

Spisovatel Filip Jánský (jinak bývalý stíleec 311. čs. bombardovací perutě se skutečným civilním jménem Richard Husman) se ve svých putavých pamětech v roce 1987 zmínil o tom, že v červnu 1942 údajně druhý velitel 311. perutě škpt. Schejbal, působící tehdy na Inspektorátu čsl. letectva v Londýně, přišel se smělým plánem na záchranu Heydrichových atentátníků. Návrh byl prý dokonce přijat a hned bylo započato se vši tichostí s jeho pečlivou přípravou odvážné operace s přeletem Severního moře a Baltiku a přiletem do Čech ze severu.

Plán akce byl dosti šiléný, ale přesto měl v sobě velkou dávku naděje na úspěch. Byla propočítána trať pro bombardér Halifax, který by měl opustit Anglii za svítla, držel by se 55° sev. šířky a vstoupil by za plné tmy nad Dánsko, přes které by pokračoval v operační výšce asi 6 000 metrů nad Baltik. Tam někde na úrovni Odry by začal velice silně klesat, aby utekl radarům.

Později by měl změnit kurs na jih a potom opět vystoupat do cestovní výšky 2000 m MER, běžné pro dopravní letadla. Potom by Halifax proletěl při snížené rychlosti mezi Štětínem a Berlínem, držel by se bokem 14. poledníku, aby minul Drážďany a hlásil by se německým stanicím jako na cestě do Lince, prvním písmenem jeho volačky by bylo D.

Požádal by o polohu ruzyňský zaměřovač, kde za války drželi noční služby, pilot by si ověřil správnost bližícího se závažného rozhodnutí. Nad středními Čechami, kde by byl za čtyři hodiny letu, by oznámil, že hodlá v Ruzyni přistát. Zahájil by běžný řízený sestup na dráhu 22, již betonovou v délce 1800 m a doplněnou trianglem drah dalších, z nichž dráha 26 by mohla pilota zajímat později. Přes zaměřovač by pilot běžně klesal s vypuštěným podvozkem a ani by se neobával, že by vzbudil na německém letišti pozdvižení - přestříkaný Halifax by byl z jistého úhlu pohledu poněkud podobný německému civilnímu čtyřmotorovému letounu Ju-90. Navíc se dalo počítat se značným momentem překvapení a osoby zvlášť podezřelé by posléze přesvědčily veliké hákové kříže v bílých kruzích na obou směrovkách, letadla Lufthansy již neměla na trupu maltézský kříž. Ruzyňské letiště bylo za války samozřejmě střeženo, jeho obvod činil však dobrých deset až dvanáct kilometrů a stráž byla soustředěna hlavně kolem letového parku, rozestavěného poblíž hangárů.

Posádka přestrojeného Halifaxe by došla po přistání na konec dráhy, kde by směrem od Hostivice nastoupila již připravená skupina parašutistů pod vedením npor. Adolfa Opálky. Dobře vycvičení parašutisté by si jistě hravě poradili s nahodilým "vzpourným" strážným. Po otočení do protisměru by se letoun buď náhle rozjel po dráze 04 či naopak by pokojně doroloval na křižovatku s dráhou 26 a tam by jako omylem stočil směrem na západ. Pilot by pak startoval směrem k Jenči, pryč od obsazených budov, dráha dlouhá 1600 m by mu brzy umožnila se odlepit. Domů do Anglie by se Halifax vracel přímo přes německou říši. Doletěl by za Kanál za tmy a včas, bojových zkušeností i paliva by jeho posádka měla mít dostatek.

Filip Jánský ve svých pamětech popis smělého plánu ukončil konstatováním: "Nejenže by byli zachráněni zvlášť zasloužilí odbojář, povedl by se i vtipný kousek, který by Hitlera jistě rozzuřil. Osud žel rozhodl jinak, což generála Janouška mrzelo, zvláštní letoun do Prahy nebylo již nutné vypravovat. Škoda, prý přeskoda..."

Patrně nejzkušenější český letecký historik Jiří Rajlich však tvrdí, že neexistují žádné archivní doklady, které by svědčily o tom, že by výše uvedená akce někdy přešla od případných zbrojních plánů ke skutečnému projektu. Za rýze fantaskní však bychom nemuseli považovat skutečnost, že by takový šilený kousek nebyl v silách a možnostech mužů, jakými byli pilot Leo Anderle, navigátor Viktor Krcha, "drzý" radiotelegrafista Vladimír Slánský či střelec Miroslav Rozprým a Josef Tesař...

Zůstaneme-li však zakotvení v realitě oněch dní, musíme si především uvědomit, že taková akce byla nerealná především proto, že nebyla v silách nacisty tvrdě drceného domácího odboje, jehož spojení s Londýnem záviselo pouze na radiostanici LIBUŠE, která navíc působila ve východních Čechách.

Pátou kartu bere smrt

SVĚT KŘÍDEL

Na Stát-ní

vyznamenání k "28.X." byli prý navrženi 2 stateční žijící parašutisté Šikola a Klemeš. Dopadli jako ti sedláci u Chlumce.

O SKAUTECH

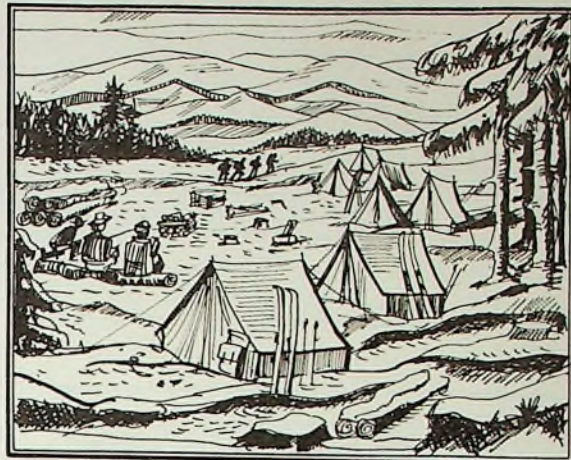

KLONDYKE "83

17. ROČNÍK
ZIMNÍHO
TÁBOŘENÍ
BESKYDY
TRAVNÝ

9-11.12.1983

TO SOKOL
HORNÍ
BATYNĚ
ODBOR
TURISTIKY

Zmínili jsme se, že paní ministryně turismu a kultury na Yukonu byla překvapena, že v Uherském Hradišti pořádají KLONDYKE FESTIVALY. Jistě ji však bude zajímat, že i za totalitní vlády v Československu označili skauti a trampové své každoroční zimní táboření v Travném v Beskydách "KLONDYKE". Ačkoliv formální záštitu v roce 1983 poskytl TJ Sokol Horní Batyně, odbor turistiky, St. Báci se dovítí, že jde o ilegální skautskou aktivitu a vymýšleli si všechny možné způsoby "buzerace". Tuto pohlednici nám poslal jeden bývalý účastník, který nemůže zapomenout na krásné chvíle v horách u táborových ohňů.

15.9.2007 v Mojžíři /restaurace Johanka/: 5.vzpomínkové setkání skautských babiček a dědek. Jde o původní 13. oddíl v Krásném Březně /Ústí n.Labem/. Datum setkání se řídí podle toho, kdy z Britské Kolumbie přiletí br.Jiří Beneš-ŠPUNT s paní. Účast: 25 duší. Letošní setkání zajišťoval br.Kratochvíl-MUCHA. Jinak vydatně vypomáhal br.Jaroslav Groh-SAM, Na Vyhliďce 41, 664 12 Oslavany,ČR. Napsal nám, že skautoval také v Pardubicích a že se tam v minulosti sešel občas také s hokejových trenérem Matějem Bucknou z Trailu,BC.

K odhalení přijede i arcibiskup

ZUZANA LIPÁROVÁ

Veseli nad Moravou/ Nadporučík Oldřich Pechal, rotný Arnošt Mikš a četář Vilém Gerik patřili do paraskupiny ZINC. Ta byla vysazena v noci z 27. na 28. března 1942 a jejím úkolem byla spojovací a zpravodajská činnost v bucharových lesích. K vysazení ale došlo chybou navigace u Gbel.

Historik z Veselí nad Moravou Lubor Nedbal o Pechalovi nedávno vydal knihu s názvem Voják, vlastenec a národní hrdina štábní kapitán péchoty Oldřich Pechal.

„Přiznávám, že na knížce jsem pracoval poměrně dlou-

ho. První materiály jsem začal sbírat už před rokem 1990, kdy jsem objížděl pamětníky.

A pak přišly na řadu archi-

vy,“ přiblížil vznik díla Lubor Nedbal.

Publikace zachycuje především postavu Oldřicha Pechala, ale popisuje částečně i osudy ostatních členů výsadkové skupiny ZINC. Oldřich Pechal se narodil v Osvětimanech u Uherského Hradiště a v dospělosti byl pro své mimořádné fyzické, odborné i velitelské schopnosti a po absolvování speciálního výcviku povýšen do hodnosti nadporučíka a posléze určen velitelem parašutistické skupiny ZINC.

Nadporučík Oldřich Pechal po výsadbě a při hledání dalšího spojení narazil na konfidenta brněnského gestapa

Viktora Ryšánka. Tím byl vyláčen na chatu u Brněnské přehrady a tam gestapem zatčen. Po nelidském týrání ho v roce 1942 odsoudili k trestu smrti. K vykonání rozsudku ho převezli do koncentračního tábora Mauthausen, kde byl 22. září téhož roku popraven.

Ve stejný den, kdy byl Oldřich Pechal popraven, patnáct minut po druhé hodině odpolední bude letos odhalena pamětní deska na budově Gymnázia v Kyjově, kde maturoval. Pietní akt se koná 22. září od dvanácti hodin. Mezi hosty, kteří se vzpomínkové akce zúčastní, bude například i arcibiskup Jan Bosco Graubner.

aktuality

Podle šéfa hradního protokolu Jindřicha Forejta se 28.říjnu na Hradě přezdíval "český den". Den začal i letos v raních hodinách, kdy prezident V.Klaus šel položit květiny k soše TGM na Hradčanském náměstí. Šel pěšky a lidé mu mohli podat ruku. Hlavní událost se konala ve Vladislavském sále, kde prez.Klaus letos udělil 3x Bílého lva, 3x Řád TGM, 2x Medaili za hrdinství a 17x vyznamenání "Za zásluhy". Měl skutečně vynikající projev. Komentáře některých novinářů: byl zaměřen k prez.volbám?

Jiří Čunek odstoupil z postu ministra pro místní rozvoj. --Školství zatím řídí Martin Bursík. Jeho strana zelených podporuje prof.J.Švejnara. --Vedlejší foto prez.V.Klause je z Kongresu Společnosti pro vědy a umění v hlavním městě USA v roce 2000. --ČR prohrála: Chorvátsko se stalo nestálým členem Rady bezpečnosti OSN. --Novým českým velvyslancem v Chorvátsku se stal JUDr.Karel Kühnl, býv. ministr obrany. Chorvátsko zná a pokusíme se ho získat, aby nám pomohl ve snaze získat býv.TGM vilu na Visu pro Čs.Obec legionářskou. --Očekává se, že v roce 2007 navštíví Chorvátsko na 900.000 občanů ČR. --Senátor Jermář pomohl se zájezdem českého folklorního souboru FURIANT z Bakova ke krajanům v Dolanech a Daruvaru. --Každé číslo "Severských Listů" je nabitě zajímavostí. Zaznamenali dokonce, že ve Švédsku zemřel známý český varhaník prof.Bedřich Janáček. Šéfredaktorem listu je M.Stanovský, Dřene 51, 537 01 Chrudim. Jinak "Severskou Společnost" vede Marta Jeníková. --Na 50 čs.vlastenců padlo v bojích s Němci v Holicích v květnu 45. --Vyšla mapa zachycující na 50 rozhlédů v ČR, jejich výšku a stavební materiál. --Populární v okolí Zlína je magazín "Okno do kraje". Přispívá do něho často hejtmán zlínské krajiny Libor Lukáš. --Milovníci historie čtou revue "Epocha Speciál". Nedávné číslo obsahovalo na 100 stranách 50 největších záhad českých dějin a má na 200 barevných fotografií. Výtisk stojí 39.50 Kč. Šéfredaktorem je Pavel Přečtil. --Český komisař v Evr.u-nii, expremiér Špidla, si přijde měsíčně na 500.000 Kč. --Náměstím v Hradci Králové projel kočár tažený čtyřmi bílými kladubáky a v něm seděl želivský opat. Bylo to během svatováclavské přehlídky koní. Byl tam i p.primátor Divišek. /Půjďme na něho, aby umožnil ulici Jana Novotného. --Požádali jsme p.předsedu ČSUZ-u, aby informoval nového chorvatského velvyslance v Praze, p.M.Ramušáka, o vile TGM na Visu. --Renka Vadronová prodala chalet v Zelené Lhotě na Šumavě. Zatím její novou adresu nemáme. --Muzeum exilu má adresu: Štefánikova 22, 602 00 Brno. Řídí je Jan Kratochvil. --Doc.Bečvář upozornil na vážnou situaci v českém školství a v české společnosti. Jeho PETICI pod-

Nejpopulárnějším politikem je Bém

Praha/ Pražský primátor a místopředseda ODS Pavel Bém se od června drží na špičce žebříčku popularity českých politiků. Potvrdilo to záznamové šetření Střediska pro výzkum veřejného mínění. Za Běmem, který je oblíbený u 60 procent respondentů, se umístil místopředseda ČSSD Bohuslav Sobotka (51 %) a šéf zelených Martin Bursík (49 %). Na čtvrté místo klesla ministryně obrany Vlasta Parkanová, kterou preferuje 44 procent lidí. Za ní se umístili lídři sociálních demokratů Jiří Paroubek a Zdeněk Škromach (oba 42 %). (kp)

Jako čestný člen Klubu absolventů Baťovy školy práce je mi ctí přinést v "KL" fotografii současného výboru Klubu. Sešli se nedávno v býv.pracovně Tomáše Bati ve Zlíně. Jsou to zleva-bez titulů: Jana Roubalíková, Romana Lešingrová, Mir.Vinter, Mir. Bláha, Svatopluk Jabůrek, Zdeněk Rybka, Frant.Šumpe-la a Jindra Jabůrková. Ky-ze z technických důvodů jsme nezachytili: Jindřicha Jahůdku, Růženu Kouřilovou, Věru Kolkovou a Kar-la Haberštátu. Je možné odpuštění? MJ

Zemřel knihkupec Bohumil Fišer

PRAHA Po těžké nemoci zemřel dnes ve věku 66 let známý pražský knihkupec Bohumil Fišer. Oznámil to jeho přítel, nakladatel Ladislav Horáček.

Knihkupectví v Kaprově ulici poblíž Filozofické fakulty UK v centru Prahy je proslulé. Ani za minulého režimu mu nešlo nikdo jinak než „U Fišera“.

Bohumil Fišer do něj totiž nastoupil jako vedoucí v roce 1963 a od té doby v něm zůstal. Počátkem 90. let je koupil a 19. března 1991 slavnostně otevřel.

/Nutná úvodní poznámka: "Dá-blova bible dorazila do Prahy. Půjčili nám ji Švédové. Je v Klementinu do 6.1.08./

VRÁTIT KOŘIST? NEMÁME NÁROK

Švédové během třicetileté války vzali jako válečnou kořist vzácná umělecká díla. O navrácení nej- cennější knihy z Rudolfovy sbírky však nemůže být ani řeč.

"Nemůžeme se přetahovat o poklad 350 let po skončení třicetileté války," říká Ladislav Čepička z Vojenského historického ústavu. Na vrácení Dábovy bible Česko nemá právní nárok. Od roku 1904 totiž existuje takzvaná Haagská konvence na ochranu kulturního dědictví při ozbrojeném konfliktu, kterou Československo podepsalo v roce 1918.

Haagská konvence ukládá nedopustit zabírání movitých kulturních památek na území jiné smluvní strany, nýbrž při obsazení cizího území podporovat místní orgány v péči o kulturní dědictví.

Podpisem Haagské konvence se prostě udělala tlustá čára za minulostí. Co jsme si, to jsme si. Zby-něk Petráček na Neviditelném psu 24. září píše, že podle historika Ladislava Čepičky tato Haagská konvence „představuje jakousi restituční hranici pro krádeže uměleckých děl“. Zamýšlí se nad tím, je-li to spravedlivé, jak to, že švédské i napoleonské kořistnictví je amnestováno, ale mussoliniovské – nemluvě o sovětském a nacistickém – už ne? Tak už to o restituci prostě chodí. Vždyť i český zákon hovoří o „zmírnění následků některých majetko-vých křivd“.

Přesto občas dojde k výjimkám. Řada rozvojo-vých států třeba žádá po bývalých koloniálních vel-moicích zpět své památky a hodně věcí opravdu do-staly zpět. Například vzácné obelisky z doby faraon-ů Britové po několika desetiletích let vrátili zpět do Egypta. Jednalo se ale o jejich dobrou vůli. O ně-m podobného Švédové v případě artefaktů ulou-pených v českých zemích ale neuvažují.

Kdyby se vše bralo do důsledku, tak není tech-nicky možné vrátit všechny ukořistěné památky na původní místo. To, že jsou umělecká díla ztrou-zena po celém světě, je podle odborníků svým způ-sobem dobře. Má to i své pozitivní stránky. Mo-hou je obdivovat lidé na celém světě, upozorňu-jí historik architektury Zdeněk Lukeš.

Podle právníka Jaroslava Knoty by v případě uplatnění nároku na vrácení kodexu bylo třeba ta- ké posoudit, zda k jeho odvezení došlo před – nebo po uzavření vestfálského míru 24. října 1648. Ale ono není zcela jasné, kdy konvoj opustil Čechy. Po- kud to Švédové stihli ještě za válečného stavu, jde o „legální“ válečnou kořist, bylo-li to později, dá se odvezení památek kvalifikovat jako loupež. Ovšem ani v tomto případě není návrat uměleckých a his- torických památek příliš reálný.

Určitá šance na to, že se alespoň některé umě- lecké památky přece jen dostanou zpět do Česka, existuje. Závisí to ovšem na nabídce volného trhu. „Zakoupit nazpátek umělecká díla mohou Češi od soukromých sběratelů,“ říká Zdeněk Lukeš.

Michael Stanovský, citace z LN 19. září 2007 kráceno, plná verze na www.severskelisty.cz

Severské listy 3/07 - 19 -

Rio Preisner – muž, který krotil blábol v řád

Miloš Doležal

Do hrobu v americké Pensylvánii byl minulý týden uložen jeden z posledních středoevropských vzdělanec. Muž, který připomínal vyhraně- ný kámen o mnoha ploškách: esejista, germanista a překladatel, básník, teatrolog, konzerva- tivní myslitel a vysokoškolský pedagog – Rio Preisner.

Byl to člověk z rodu těch, kte- ré nezlomily malé ani velké exily, válka světová ani studená. A ani několikaletá ga- lejnická pětáček- ká mubíma.

Křesťanskou duchovním orien- taci a filozofic- kým i teologic- kým vzděláním se vymykal kon- junktivě komu- nistického a libe- rálně-nacionál- ního slepence, kte- rý od 60. let pěstoval zdejší in- stituce. Nakonec i jako oddaný občan Spojených států se nestal konformním profesorem na Pen- sylvánské univerzitě, ale kriticky zkoumal myšlenkový vývoj mo- derní Evropy a Ameriky.

Východiskem jeho úvah bylo přesvědčení o hluboké krizi zá- padní civilizace, jež se v průběhu 19. a 20. století odklonila od svých židovsko-křesťanských zá-kladů. Údivná i dráždící otázka, zaznívající v jeho první básnické knize Kapilary: „Jak to, že je stále ještě kam jít v těch jlových vrst- vách pohřebišť?“, prochází v roz- ličných variacích a obměnách ce- lou Preisnerovou tvorbou.

Spisovatel Josef Jedlička kdysi shrnul Preisnerův paradoxní zi- votoběh do jedné věty: „... povola- ním germanista, který nebyl po- léta připuštěn ani k práci překlá- datelské a jehož práva tvář refle- xivního lyrika a především myslite- le, mající své sotvačty objevil v dějinách českého ducha, byla odhalena teprve po jeho emigra- ci v roce 1968 do Spojených států.“

Nesentimentální Čech

Rio Preisner se narodil 13. listo- padu 1925 v Mukačevu na Pod- karpatské Rusi. V roce 1939 mu- sel rodiště opustit. „To byl vlast- ně můj první exil,“ vzpomínal později. Mnohonárodnostní at- mosféra rodného města s výraz- ným židovským prvkem pak

vstoupila také do jeho poezie. Gymnázium Preisner absolvoval v Praze na Smíchově. Už tehdy začal překládat z němčiny (Rilke, Hölderlin). Po válce vystudoval germanistiku a vzdělání na Karlo- vě univerzitě a roku 1952 byl od- veden k PTP. Po propuštění vyu- čoval na jazykové škole a také jako překladatel na volné noze.

Jeho rozsáhlé a mnohovrst- naté dílo zahrnuje monografii o J.N. Nestrovi (spolupracoval s Divádem za branou), sedm básnických sbí- rek, řadu polito- logických, literár- ních a filozofic- kých esejů. Pře- kládal a často ko- mentoval dílo Brochova, Kafko- vo, Dürrenmatta- vo. Věnoval se i další autorům: Krausovi, Werfe- lovi, Rilkemu ne- bo T.S. Eliotovi a G.M. Hopkins- u.

Pozornost věnoval i české literatuře (Zahradnické, Holan, Diviš), fenoménu exilu atd.

Odstup od domova pomohl Preisnerovi k nesentimentálnímu pohledu na Čechy v politologic- ko-filozofické trilogii Kritika to- talitarismu, Česká existence a Až na konec Česka.

Masožravá Praha

Při jeho sporadických návště- vách Prahy po roce 1989 jsem s ním měl možnost několikrát se- dět v kavárně Mánes. Výrazné kulatá hlava nasazená na podsa- ditě tělo. Jeho tvář s vysokým če- lem proti proudící Vltavě byla klidná a soustředivě zabloubná, co chvíli si rukou projížděl pro- fidle sedivé vlasy. Starosvětská noblesa a mírně ironický úsměv, otevřeně kritické vyhraněnost vůči hodnotově rozředlosti v kultuře i politice, jenná pozor- nost vůči druhému.

Poslední básnickou sbírkou Rio Preisnera se stala „Praha za času plujících ker“ (1990). Byla napsána během dvou měsíců po autorově prvnímu porevolučním návratu do Prahy. V trpké a vlastně prorockém vidění mē- sto a celý národ vylézá z tunelu udušených dějin a „masožravé“ žvýká minulost/občas vyplivne žvanec/nestravitelné viny.

Preisner patřil k těm autorům, o kterých sám říkal, že „krotí blábol v tragicky mučivý řád“.

Autor, básník, je redaktorem ČRo 3-Vltava

Předseda Dostihového spolku v Pardubicích, Miroslav Pe- traň, se během 117.ročníku Velké pardubické sešel s an- glickou princeznou Annou a řekl: "Princezna měla velmi fundované dotazy na koně. Je vidět, že se v oboru vyzná." Na snímku jsou zleva: princez- na Anna, rakouská velvyslank- yně v Praze dr.Margot-Kle- stil-Löffler a letošní vítěz Velké pardubické, sedmiletá bělka SIXTEEN, kterou jel žo- kej Dušan Andrés.

Barmská aktivistka čestnou občankou Kanady

Kanadská vláda minulý týden jednohlasně odsouhlasila, aby se Aung San Suu Kyi, vůdkyně barmské Národní ligy pro demokracii a nositelka Nobelovy ceny míru z roku 1991, stala čestnou občankou Kanady. Aung San Suu Kyi strávila posledních 18 let v domácím vězení, přesto se nikdy nevzdala boje za svobodu a demokratickou Barmu. Podle kanadského premiéra Stephena Harpera je Aung San Suu Kyi „ztělesněním demokratických ideálů a inspirací pro nás všechny“. Tento titul byl udělen již dalajlamovi, duchovnímu a světškému představiteli Tibetu (září 2006), Nelsonu Mandelovi, bývalému prezidentovi JAR a nositeli Nobelovy ceny míru, a Raoulovi Wallenbergovi, švédskému diplomatovi, který za 2. světové války zachránil tisíce maďarských Židů před smrtí. Kanada stejně jako Česká republika odsuzuje zatčení barmských demokratických aktivistů a podporuje jejich snahy o obnovu demokracie a politického dialogu.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

V Rakousku zemřel herec Miloš W. Zavadil, 67.

Hrál Honzu v muzikálu "Starci na chmelu". Narodil se v Roztokách u Prahy. Koníčkem mu byli koně. Vybudoval blízko Vídně hřebčín, který navazoval na kladubské tradice. -- O. Haselman spolupracuje úzce s franc. soc. dem. předákem F. Hollandem. -- Z Francie se do ČR vrátil poúnorový exulant Jan Květoslav Motejlek, 77. V Paříži pracoval jako šofér u p. Mládky, ředitele Mez. měnového Fondu. -- Josef a Marie Fialovi mají poblíž Daruvaru v Chorvátsku 48 úlů a ročně "sklidí" 600 kg medu. -- Rusíni bojují o český konzulát v Užhorodě. Lvov je přece jen "z ruky". -- Msgr. Jan Mráz /Pont. Collegio Nepomuceno, Via Concordia 1, 00183 Roma, Italy/ čte se zájmem "KL". -- J. Lion navštívil štyrskou obec Oberzeiring, která má původní sídliště Keltů. Mají tam i publikaci "Jak žili Keltové". -- Zakládající schůze Sokola Sydney/Austrálie/ byla v září 1973. -- Ing. Vladimír Kubík z Hrušek navštívil v Brazílii svého příbuzného Vladimíra Kubíka, největšího farmáře poblíž Bataguassu. Mluví o Hruškách. -- V Dürrenwaldstetten u Stuttgartu pořád vzpomínají místní domorodci v dobrém na Mons. Jaroslava Kubovce. -- Jana Witthed nám poslala zajímavé výstřižky ze švédského tisku. Týkaly se B. Smetany. -- Nejaktivnější krajankou v Chorvátsku je Lenka Janotová. Patří k 5. generaci příslušníků české menšiny tam. Je vděčná za pomoc Prahy. -- Anglie láká české taxikáře. V Praze je škola, která zájemce učí jezdit vpravo a vysvětluje angl. předpisy. -- V Německu žijící L. Frýbort napsal knihu "Češi očima exulanta aneb 88 pohledů zvenku". -- Přední švédská autorka píše knihu o Amelii Posse-Brázdové. Upozornili jsme ji na trilogii Vlad. Vaňka "Země krvácí-země kvete", 710 stran. Zachytil mistrně naše země během 30ti-leté války, ve švédském vězení, právě díky Amelii. -- Po 16ti letech vrátili Srbové Chorvátům 66 lipicánů. První náznak normálních styků mezi oběma zeměmi? -- Švýcarský "Zpravodaj" měl podnětný článek V. Zborníka "Tajemství vesmíru". Kopii pošleme. -- V. Židka, šéfredaktora "Positivních novin" v Kolíně n. R. zaujal náš článek o kroněřížském prof. Janečkovi. -- O. Haselman a R. Luža měli v r. 48 možnost dostat na západ dr. E. Beneše. Byl už příliš nemocný. Po-

Představujeme našim čtenářům Pension Zeller Moos v rakouských Alpách, ve vsi Zell-am-See, který v 50. a 60. letech vlastnili manželé Frkalovi. Tehdy se tam scházeli čs. exulanti z poúnorové vlny z celé západní a severní Evropy, i ze zámoří. Konala se tam setkání trampů a skautů-exulantů a semtam přišli i horolezci, kteří se pokoušeli o výstup na blízký Grossglockner. Frkalovi mohli ubytovat na 45 lidí. Po listopadu 1989 se Zell-am-See stalo oblíbeným cílem turistů z Československa, ale už to nebyl "Pension Milan" jako dříve. Mohl by některý z našich čtenářů do Alp zajet a zjistit, zda v Zelle-am-See stále tento pension existuje, kdo je majitelem a co se stalo s Milanem Frkalem a jeho manželkou? Stali se snad obětí čs. kom. rozvědky v r. 1968, jako jejich soused Mirek Plaňava, alias Michael Poyser?

drobnosti zveřejnil v australském sokolském "Věstníku" B. Vohralík. -- B. Šamánková /nar. v r. 1906 ve Stráži u Jindřichova Hradce/ napsala v Austrálii 3 knihy. Máme adresu jejího syna. -- S. Schottl z Malmö byl na sjezdu býv. spolužáků v Uh. Hradišti a v Polešovicích se sešel se skauty. -- Ludvík Kolín byl ve Vídni oceněn Pamětní medailí min. zahr. věcí ČR za zásluhy o rozvoj česko-rakouských vztahů. Kolín byl "od narození" soc. demokratem. -- Doporučujeme list "Na Slovíčko", který vychází v Austrálii.

Kupuji či vyměňuji pohlednice známky, bankovky, dopisnice, mince atd. s celým světem.
J. Kříž, 50724 Dětenice 25, ČR

NASI V USA

Domácí slepičí polévka byla během výzkumů na univerzitě v Orazie /team vedl dr. S. Rennard/ nejlepší při léčení nachlazení a kašle, při porovnání se 13ti komerčními výrobky. Kromě slepičího vývaru a zvláštních knedlíčků obsahovala "židovská polévka" 6 druhů zeleniny, vše bez soli. -- Jiřímu Homolkovi bylo v r. 48 jen 10 let. Žil s rodiči v USA a 15 let v Saúdské Arábii. Do rodné země se vrátil v r. 1991. Vyrábí kůňový olej v Březině u Pelhřimova. Jeho žena Barbara a syn zůstali s ním, 4 dcery žijí v USA. -- Z texaské vesnice Praha/populace 100 osob/ bylo ve 2. sv. válce 12 mladých krajanů. Devět z nich padlo. Ves je u Houstonu. -- Vydavatel texaského "Hospodáře", Jan Vaculík, vydává měsíčně 14 stránek a má potíže s poštovným. To se neustále zvyšuje. Pokud číslo váží víc než 3 unce, sazba je 3:60 US \$, jen po USA. Kdo může poradit? Adresa je: P. O. Box 301, West, TX. 76691. -- V knížce "Tulák Welzl z pohledu trampa" se autor Jaroslav Vecka-PUPAL /Conifer, CO./ pokusil najít odpověď na záhadu, zda byl Welzl romantik a dobrodruh, hledač absolutní svobody člověka a jak dalece naopak naivní snilek a zneuznaný vynálezce. -- Kdo to vší vyšla anglická knížka o bratřích Mašínových? -- Český gen. konsul v Chicagu, M. Skolil, oslavil Czech National Day otevřením výstavy dvou předních českých fotografů, F. Drtikola a J. Rösslera. Výstava bude otevřena do 21. 12. 07. Adresa: 205 N. Michigan Ave., Suite 1680. -- Chicagské "Hlasy národa" přinesly dobře srozumitelnou studii prof. Aleny Kulheimové z Uherského Hradiště o Janu Ámosu Komenském, učiteli národů. Je to příklad vzácné tolerance, protože jde o měsíčník České katolické Misie, který odborně rediguje Rev. Dušan Hladík s red. radou. Adresa: 2340 S. 61st Ave., Cicero, IL. 60804, USA. List doporučuje knížku biskupa P. Esterky "Rozhodni se pro risk". Autor se stará o české kat. kněze v cizině. Knížka stojí \$16. Adresa je: Bishop P. Esterka, 344 Koch Ave., Placentia, CA. 92870, USA. -- Kdo je nejznámější český astronom žijící v USA? Jmenuje se Zdeněk Sekanina /nar. 12. 6. 1936 Mladá Boleslav/. Už v r. 1966 sepsal anglickou studii o kometách, která měla 750 stran. V roce 1968 se nevrátil ze studijního pobytu v Belgii a a dostal několik nabídek z USA. Od r. 1980 pracuje v Jet Propulsion Laboratory v Pasadena, CA. Mohlo by se říci: vyzná se v kometách. -- Mladý liberecký historik Jakub Hodbož měl zajímavou přednášku na Univerzitě v Lincoln, NE, na téma: "Czech Political Emigration". Znamená to, že v tomto případě se exulantům dostalo té cti být "politickými emigranty"? /Dr. Míla Šašková-Pierce, roz. Janečková, nám slíbila kopii přednášky. / -- Prof. Jan Kmenta se v Praze sešel s býv. spolužáky, kteří s ním maturovali. Zjistil, že 6 z nich přežilo totalitu jako katoličtí kněží a stále kněžím jsou. Sdílel nám, že se jich zeptá, zda se angažovali pro "Pacem in Terris". Měl možnost seznámit se s názory p. kardinála M. Vlka a s Prohlášením České biskupské konference k případům spolupráce se Státní bezpečností z 24. ledna 2007. -- University of Michigan vydává výbornou publikaci "Crees News". V posledním čísle bylo zajímavé foto: přední čeští a slovenští diplomaté v USA se sešli s profesorem Janem Švejnarem, který by mohl zpestřit soutěž o nejvyšší úřad v ČR. -- Petra Janečková stále miluje bílé lipicány. Její adresa: White Stallion Productions, 1053 Van Arsdale St., Oviedo, FL. 32765, USA.

Měsíčník moravského humoru
"TRNKY-BRŇKY"
Box 55, 763 12 Vizovice, ČR

Roční předplatné US\$ 26:40
Lze poslat též na "KL".

Když jsme se v minulém čísle "KL" krátce zmínili, že ostatky Rudolfa Firkušného a jeho manželky byly převezeny z USA a uloženy na brněnském Ústředním hřbitově, nečekali jsme takovou odezvu: několik lidí nám rovnou řeklo, že se mýlíme a že jeho žena Taťána, roz. Nevolová, byla o 33 let mladší a že určitě žije. Mezi tím přátelé v Brně zjistili, že tam byli definitivně pochováni oba manželé. V USA žijí jejich 2 děti. Další čtenáři nás upozornili na monografii o R. Firkušném /11. 2. 1912 Napajedla-20. 7. 1994 Staatsburg, NY, USA/, kterou v roce 1995 vydal profesor Jiří Šafařík. Došel i článek svědčící o tom, že R. Firkušný si získal čestného doktorátu JAMU v r. 1993 a Řádu TGM, který dostal z rukou V. Havla. Foto manželů je z r. 1985, během oslavy 90. narozenin J. Papánka v budově Spojených národů v New Yorku. MJ